

Шен Шиси

ВОЛЧИЦАТА НЕВЕСТА

МАКЕДОНИЈА
Литература

ВОЛЧИЦАТА НЕВЕСТА

I. Волкот погубен од стапица

Во стапицата што ја стававме на патеката се фати голем волк, мажјак. Тешката железна прачка го беше удрила право на главата. Кога го најдовме, волкот веќе беше мртов. Го одвлечкавме до станицата за следење и набљудување на дивиот свет и му ја одравме кожата.

Вечерта, Ѓумба и јас седнавме во шаторот направен од кожа од јак. Пиевме меко јачменово вино додека разговаравме под светлината на ламбата што гореше лој од дива свиња. Работев во провинцискиот институт за истражување на животните, специјализирав проучување на однесувањето на животните. Мојата посета на планината Гаолигонг беше со цел да собирам информации

од прва рака за овој аспект, за да ја напишам докторската теза. Ѓумба беше локален тибетски ловџија кого го ангажирав како водич.

Весело си прикажувавме кога, одеднаш, до нас допре виеж на волк. Беше гласен и понижувачки, како плач на бебе. „Волкот доаѓа!“, извикав нервозно. – „Сè уште е далеку. Во камената клисура е, оддалечена петстотини метри, а звукот патува далеку со ветрот“, спокојно рече Ѓумба.

Завивањето на волкот беше непрестајно и гласно, како жален плач непријатен за увото. „Не попусто се вели: завива како дух, вие како волк“, реков јас. „Навистина е најужасниот звук во светот.“

„Вообичаено, виежот на волците не е толку остар“, рече Ѓумба. „Тоа е волчица што треба да роди. Мажјакот не е тука, па таа вие сè повеќе и сè попродорно.“ Погледна во волчата кожа што висеше на шаторот и сочувствително рече: „Таа не знае дека нејзиниот мажјак е мртов. Леле, леле, колку ќе биде несреќна оваа волчица. Откако ќе ги роди своите волчиња, таа и малечките ќе се мачат да преживеат без волкот мажјак.“

Ѓумба беше искусен ловџија кој живеел во планините повеќе од 30 години. Не само што се разбираше во различното завивање на волците, туку исто така имаше и длабоко познавање на навиките на волците. Многу студии имаат покажано дека волчицата не може да роди и да ги одгледува малечките сама, да биде сама во периодот на бременоста и доењето, како што можат женките мачки. Главната причина е тоа што мачките главно ловат од заседа, а пак волците подолго го гонат својот плен пред да го фатат. Една слаба волчица која штотуку родила нема сила да минува долги растојанија за да најде храна. Затоа, глутницата на волците главно усвојува моногамен семеен систем, каде што мажјациите и женките волци ја делат одговорноста за одгледувањето на младите.

Испив уште една полна чаша јачменово вино, а кога виното ме загреа, ми се појави една чудна мисла: што ако се завиткам во кожата на волкот мажјак и потрчам да ја побарам волчицата што раѓа? Ако измамата успее, ќе можам да влезам во волчото дувло,

да ги откријам тајните на животот во волчата глутница и да дојдам до исклучително вредни научни материјали за истражување! Кога му кажав на Ѓумба што мислам, толку се изненади и се исплаши што почна да пелтечи: „Може... може ли да успее? Волкот не е слеп... може да ја забележи разликата меѓу вистинскиот и лажниот мажјак.“

„Не“, реков самоуверено. „Волкот ги разликува работите според мирисот. Познато е тврдењето дека цицачите размислуваат со својот нос. Тоа што ќе го намирисаат волците е поважно и пореално од тоа што го гледаат. Ситен сум и слаб, не се разликувам многу од возрасен волк мажјак. Ќе се завиткам во кожата на волкот мажјак, која ќе испушта миризба што на женката ѝ е позната. Можам да го изведам тоа...“

„Што ако те нападне?“

„Го имам ова“, го помилував револверот што го носев на мојот појас. „Лесно ќе се справам со волчица со голем мев.“

Уште од дете сум авантурист и сакам да правам работи што другите никогаш не ги

направиле. Поттикната од јачменовото вино, мојата апсурдна мисла се претвори во неодолива желба и импулс. Си ги соблеков палтото и панталоните, на неколку места по случаен избор ја зашив сè уште влажната волча кожа и ја obleков како фустан. Беше рана есен, токму вистинската сезона за носење палто од волча кожа.

II. Облечен во волчешка кожа, влегов во дувлото

Црни облаци ја помрачија месечината и патеката беше темна. Го следев завивањето на волкот, а во раката носев кокошка, подарок од „сопругот“ за сопругата. Откако поминав околу петстотини метри, навистина се појави каменеста клисура, гротескна и морничава. Штом стапнав во клисурата, завивањето запре и тишината беше непријатна. Надојде налет на студен ветер од кој се стресов. Виното во мојот стомак се стори студена пот. Се освестив. „По ѓаволите. Како можев да бидам толку глупав и да си го ризикувам животот одејќи до дувлото на

волкот? Дали цицачите навистина размислуваат со носот? Можеби некој псевдонаучник се обидува да се прослави со тоа. Зошто една волчицата би размислувала со носот? Не може ли да мисли со своите очи? Дури и ако тоа тврдење е точно, што ако таа има инфекција на горниот респираторен тракт и носот ѝ е затнат?“ Колку повеќе размислував, толку поисплашен станував. Решив да заминам пред да ме најде волчицата. Токму кога сакав да се свртам и да бегам, одеднаш, зад една карпа на седум-осум метри пред мене, две зелени светленца блеснаа како фосфоресценција над гробни могили. Сега морав да го следам својот план, без отстапки. Легнав со стомакот на земја, како волк, и го повлекох пиштолот во мракот. Го репетирал, охрабрувајќи се себеси.

Се слушна долг, навистина долг виеш и двете зелени светленца, како два минијатурни фенера, запловија приближувајќи се кон мене. Месечината сирна помеѓу два црни облака и на краткотрајната светлина видов висока, силна црна волчица, со долга муцка и остри, бели заби.

СОДРЖИНА

Волчицата невеста.....	5
I. Волкот погубен од стапица.....	5
II. Облечен во волчешка кожа, влегов во дувлото....	10
III. Волчицата роди три волчиња во ноќната бура....	17
IV. Се обидов да бидам добар сопруг на волчицата.....	24
V. Ѓ го скинав опашот на златната мачка со револвер.....	30
VI. Волчицата ме зграпчи за вратот.....	41
VII. Црната волчица ме пушти да заминам.....	50
Белиот волк.....	56
Дивите свињи пленици.....	66
Кралот вепар.....	83